

har da kun været det, jeg vilde viſe — at man overhovedet kun de blive paa den nuværende Godsbanegaards Terrain. Og jeg maa have Bejlighed til her at forsvare dette Forſlag fra min Side over for et Angreb, ſom er rettet derimod fra Trafikministeriets Side ved en Skrivelse, dette Ministerium den 15de April ſendte til Folketingsudvalget angaaende Jærnbaneſagerne. Denne Skrivelse er fremkommen ſaa ſent, at jeg derved fuldstændig er bleven afſkaaren fra at føre min Sag eller fremføre Berigtigheſer over for Folketingsudvalget. Der ſtaar alſaa nu kun eet tilbage for mig, nemlig dette, at frembringe min Berigtigheſe dertil for Rigsdagen derved, at jeg ſaar Bejlighed til at tale min Sag her i Tinget i Dag.

Denne Skrivelse fra Ministeriet for de offentlige Arbejde, dateret 15de April, gaar ud paa en gennemgaaende Ketteſe af min Pjece med Henſyn til Ordningen af de kjøbenhavnske Banegaardsforhold. Den undgaaer forſt at berøre det af mig fremsatte Hovedmoment, nemlig de efter min Mening meget derangerede Pengesforhold for det danske Statsbanevæſen; men da denne Skrivelse har undgaaet det, ſtal jeg heller ikke komme ind paa det. Jeg ſtal kun lægge Beſlag paa den Tid, der behøves — og den ſtal være meget kort — til at imødegaa de Ting, ſom jeg finder det nødvendigt at imødegaa i denne Skrivelse.

Skrivelsen begynder med en Berigtigheſe af de Ekſempler, jeg har fremført fra engelske Forhold, og udtaler ſig paa en mærkværdig jagtlyndig Maade om ſaadanne Forhold. Jeg ſtal fremhæve ſom et paaſaldende Ekſempel, at der ſiges i Skrivelsen: „Naar der ſaaledes i 1866—68, da Midlandbanens Endestation, St. Pancras, blev bygget, maatte eksproprieres en Kirke, 7 Gaarde og 3,000 Huſe, vil det forſtaas, at en ſaadan Station indſtrænkes paa enhver tænkelig Maade“ o. ſ. v. Naar dette ſiges, finder jeg Anledning til at bemærke, at jeg finder det mærkværdigt, at man kan fremføre et ſaadt Argument, da det aldeles intet oplyſer om ſelve Sagen. Om ſelve Oplyſningen ſtal jeg tillade mig at ſige, at jeg erindrer meget vel — jeg opholdt mig i England i Værene 1869—70 — at der var megen Tale om den ſtore Udvidelse, der var foregaaet et Par Aar forinden ved Bygningen af St. Pancras-Stationen i London, og jeg erindrer ogſaa dette, at en ſaadan Efterretning fremkom i danske Blade; men jeg vil ikke genere mig ved at oplyſe, at Efterretningen fremkom i Aſguretiden, alſaa paa en Tid, da ellers Spſlangen og andre lignende Ting ſungere ſom Fyldſtoſt i Bla-

dene, da de mangle andet Stof. Thi ſelve Efterretningen har intet ſtort Værd; den er meget uforrekt. Jeg ſtal ikke komme ind paa at berigtige Tallene; jeg ſtal kun pege paa, at naar der ſiges, at der maatte eksproprieres 1 Kirke og 3,000 Huſe, ſaa er det for enhver, der kender londonſke Forhold, ſtraks klart, at her maa foreligge en Unøjagtighed. Der maa i alt Fald være et Nul for meget paa det ene Sted og maatte et Nul for lidt paa det andet Sted. Der kunde maatte have været Tale om at ekspropriere 300 Huſe og 10 Kirker, men det maa være stærkt iøjneſaldende for alle, der kender engelske og londonſke Forhold, at det, at 3,000 Huſe ſtulde være eksproprierede, medens Arbejdet kun ſtulde have medført Nedrivelsen af 1 Kirke, maa være en fuldstændig Fejltagelse. Naar dette Tal ſammenlignes med Kjøbenhavns 8,000 Huſe, maa det være paaſaldende, at man kunde gaa, eller maatte gaa, til at nedrive 3,000 Huſe for at bygge St. Pancras-Stationen.

Naar det ſiges, „at det maa vel erindres, at „Blackfriars“ alene er Paa- og Af-læsningsstation for en beſtemt — om end ſtor — Del af Banernes Godsſtrafik“ vil jeg bemærke, at det maatte hellere glemmes, at en ſaadan Paaſtand er fremfat, thi den er fuldstændig uforrekt. „Blackfriars“ er virkelig en fuldstændig Station for al mulig Paa- og Af-læsning af alle Arter af Gods og beſtrider al den Godsforſendelse, ſom gaar til det indre af London fra vedkommende Banekompleks. — Det ſiges bagefter, at der anvendes endogsaa en Række af Smaastationer, ſom ſtulde være dem, der optage den øvrige Del af Godsſtrafikken for Londons Vedkommende. Ganſte viſt ligger der 5 Stationer inden for det Londons Omraade, ſom omfatter en Cirkel med en Radius af 13 engelske Mil, og det er det, ſom man i Reglen forſtaar ved Staden London, men de Stationer have ikke anden Betydning, end Frederiksberg og Nørrebro Stationer have for Kjøbenhavn Station; de ere til en vis Grad Ranageringsstationer og til en vis Grad udenfor liggende Godsstationer for Hovedstationen inde i London, ligesom de 2 af mig nævnte Stationer ere det for den kjøbenhavnske Godsstation.

Naar det et Stykke videre fremme i Skrivelsen ſiges, „at der i det egentlige London med ca. 4 Mill. Indbyggere findes ca. 260 Stationer, hvad der relativt vil ſige, at Kjøbenhavn ſtulde have ca. 25 i Stedet for de 3, her er“, ſaa er det en Række af Fejltagelser. Det London, hvorom Talen er, og ſom har 260 Stationer — det er et meget faſtſlaaet Tal, og det er meget forrekt